

ALAPVETŐ JOGOK BIZTOSA
AZ ENSZ NEMZETI EMBERI JOGI INTÉZMÉNYE
NAIH nyilvántartási szám: 40689

Az alapvető jogok biztosának

JELENTÉSE

az AJB-1640/2017. számú ügyben

Előadó: dr. Vecsera Judit

Érintett szerv: Emberi Erőforrások Minisztériuma

2017. augusztus

**Az alapvető jogok biztosának
Jelentése
az AJB-1640/2017. számú ügyben**

Előadó: dr. Vecsera Judit

Az eljárás megindítása

Egy panaszos fordult hozzám azzal a kéréssel, hogy vizsgáljam meg a közúti járművezetők egészségi alkalmasságának megállapításáról szóló 13/1992. (VI.26.) NM rendeletnek (a továbbiakban: NMr.) a közúti járművezetők elsőfokú alkalmassági vizsgálatáról kiállított vélemény indokolására, valamint a véleménnyel szembeni jogorvoslathoz való jogról történő tájékoztatásra vonatkozó rendelkezéseit.

A beadvány alapján felmerült az Alaptörvényben nevesített jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelményének, a tisztességes eljáráshoz, valamint a jogorvoslathoz való jog sérelmének, illetve közvetlen veszélyének a gyanúja. Erre tekintettel az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (a továbbiakban: Ajbt.) 2. § (2) bekezdése alapján vizsgálatot indítottam.

Az Ajbt. 28. § (1) bekezdése szerint az alapvető jogok biztosa az általa lefolytatott vizsgálatról jelentést készít, amely tartalmazza a feltárt tényeket és az ezeken alapuló megállapításokat és következtetéseket. A teljes körű tájékozódás érdekében tájékoztatást kértem az emberi erőforrások miniszterétől (a továbbiakban: Miniszter).

Az érintett alapvető jogok

- a hatósági ügyek tisztességes intézése. *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.”* (Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés),
- a jogorvoslathoz való jog: *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”* [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés].

Az alkalmazott jogszabályok

- Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (Eütv.)
- Az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló 1997. évi XLVII. törvény (Eüak)
- A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.)
- A közúti járművezetők egészségi alkalmasságának megállapításáról szóló 13/1992. (VI.26.) NM rendelettel (NMr.)
- A közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 326/2011. (XII.28.) Korm. rendelet (Korm.rendelet)

A megállapított tényállás

1. Egy panaszos fordult hozzám azzal a kéréssel, hogy vizsgáljam meg NMr.-nek a közúti járművezetők elsőfokú alkalmassági vizsgálatáról kiállított vélemény indokolására, valamint a véleménnyel szembeni jogorvoslathoz való jogról történő tájékoztatásra vonatkozó rendelkezéseit.

Beadványában az NMr.-nek a közúti járművezetők elsőfokú alkalmassági vizsgálatról kiállított vélemény indokolási hiányosságával, valamint a véleménnyel szembeni jogorvoslathoz való jogról történő tájékoztatási kötelezettség szabályozatlanságával kapcsolatban fejtette ki

aggályait. S érelmezte, hogy az NMr. 2. számú melléklete szerinti adattartalommal kiállított egészségi alkalmassági vélemény sem az első fokon véleményt nyilvánító orvos indokolását, sem a véleménnyel szembeni jogorvoslati lehetőséget nem tartalmazza. Véleménye szerint az „alkalmas” minősítés kivételével minden más esetben szükséges egy indoklás. A jogorvoslati lehetőség feltüntetését azért tartaná célszerűnek, mert a vélemény alapján történhet a jogosítvány rövid határidőn belüli bevonása.

2. A vizsgálatom során egyrészt abban a kérdésben kértem a Miniszter tájékoztatását, hogy amennyiben az elsőfokú alkalmassági vizsgálat eredményeként a vizsgált személy alkalmatlan vagy korlátozással, illetve feltételekkel alkalmas minősítést kap, a vélemény alapjául szolgáló *indokok megismerésére* milyen lehetősége van. Másrészt az NMr. 15. § (1) bekezdése szerinti, az elsőfokú alkalmassági vizsgálatról kiállított véleménnyel szembeni felülvéleményezés lehetőségére vonatkozóan a vizsgálatot elvégző orvosnak fennáll-e *tájékoztatási kötelezettsége*, ha igen, mi alapján és milyen formában köteles azt megtenni.

A Miniszter válaszában hangsúlyozta, hogy közúti járművezetők egészségi alkalmassági vizsgálata személyes jelenlétén alapul, amelynek része, hogy a vizsgálatot végző orvos a vizsgálat eredményéről, valamint az alkalmatlanság, feltételek és korlátozások okáról tájékoztatást nyújtson. A tájékoztatási kötelezettséggel kapcsolatban a Miniszter az Eütv. 13. §-ára hivatkozott, amely általános érvénnyel, *minden egészségügyi ellátásra kiterjedő hatállyal rendelkezik a beteg (az ellátást igénybe vevő) tájékoztatásáról* a következők szerint: 13. § (1) A beteg jogosult a számára egyéniesített formában megadott teljes körű tájékoztatásra. (2) A betegnek joga van arra, hogy részletes tájékoztatást kapjon a) egészségi állapotáról, beleértve ennek orvosi megítélését is, ... (3) A betegnek joga van a tájékoztatás során és azt követően további kérdésre. (4) A betegnek joga van megismerni ellátása során az egyes vizsgálatok, beavatkozások elvégzését követően azok eredményét, esetleges sikertelenségét, illetve a várttól eltérő eredményt és annak okait. Továbbá az Eüak. 7. § (3) bekezdése szerint az érintett jogosult tájékoztatást kapni a gyógykezeléssel összefüggésben történő adatkezelésről, a rá vonatkozó egészségügyi és személyazonosító adatokat megismerheti, az egészségügyi dokumentációba betekinthez, valamint azokról – saját költségére – másolatot kaphat. A konkrét egészségügyi ellátással, azaz a *közúti járművezetők egészségügyi alkalmassági vizsgálatával kapcsolatos tájékoztatáshoz való jog érvényesülése* tekintetében a miniszter válaszlevelében részletezte: az NMr. 9. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú egészségügyi szerv az időszakos vagy a soron kívüli alkalmassági vizsgálatot követően 2 példányban a 2. melléklet szerinti tartalmú véleményt állítja ki és meghatározza a következő időszakos egészségi alkalmassági vizsgálat időpontját. Továbbá a (3) bekezdése alapján, ha az elsőfokú egészségügyi szerv az alkalmassági vizsgálat során a közúti járművezető alkalmasságát feltételekkel vagy korlátozásokkal állapítja meg, a véleményre a külön jogszabályban meghatározott kód alkalmazásával jegyzi be a feltételeket, korlátozásokat. Az elsőfokú egészségügyi szerv által végzett egészségi alkalmassági vizsgálat során a vizsgált személy által közölt, illetve az egészségügyi ellátóhálózat által észlelt, vizsgált, mért adatok, valamint az azokat befolyásoló mindennemű adat alapján megállapítja a közúti járművezető alkalmasságát, adott esetben feltételekkel vagy korlátozásokkal, illetve alkalmatlanságát. Az egészségi alkalmassági vizsgálat részét képezi, hogy a vizsgálatot végző orvos írásban és szóban is közölje a vizsgált személlyel a vizsgálat eredményét, alkalmatlanság esetén az alkalmatlanság okát, a fellebbezés lehetőségét is. A közúti járművezetői egészségi alkalmassági vizsgálat esetén is joga van a vizsgált személynek kérdéseket feltenni az egészségi állapotával kapcsolatban, sőt a biztonságos közlekedés érdekében nem csak joga az egyénnek, de felelősége, és mindannyiunk érdeke is. *A vizsgálat során nyert adatok az egészségügyi dokumentáció részét képezik, amelyek az Eüak.-ban rögzítettek szerint is megismerhetők.* Az NMr. 10. §-a alapján az orvosi vélemény elkészítésekor a közúti járművezetőt, illetőleg a közúti járművezető-jelöltet tájékoztatni kell az olyan szerve elváltozásokról is, amely a közúti járművezető alkalmasságát nem befolyásolja ugyan, de a biztonságos vezetés érdekében azt feltétlenül ismernie kell. Tehát a közúti járművezető alkalmassági vizsgálata során az Eütv. -ben előírt általános tájékoztatáson túl, felvilágosítást kell adni olyan egészségi állapotbeli eltérésről is, amely a közúti

járművezető alkalmasságát nem befolyásolja, a szabályozásnak ez a része is a vizsgált személy teljes körű tájékoztatását hivatott biztosítani. Továbbá a Korm. rendelet 8. számú mellékletében a kártya formátumú vezetői engedélybe bejegyezhető kódokkal kell rögzíteni az elsőfokú egészségügyi szerv által kiállított véleményen a feltételeket, korlátozásokat, azonban semmi nem zárja ki, annak lehetőségét, ha a vizsgált személy nem érti a kódrendszert, akkor *felvilágosítást kérjen* az első fokú alkalmassági vizsgálat során annak jelentéséről egészségi állapotához kapcsolódóan. Összefoglalóan jegyezte meg a Miniszter, hogy *az elsőfokú egészségügyi szerv által végzett egészségi alkalmassági vizsgálat során közvetlen lehetőség van a vizsgált személy alkalmatlan, vagy korlátozással, illetve feltételekkel alkalmas minősítése esetén a vélemény alapján szolgáló okok megismerésére.*

A jogorvoslat tekintetében a Miniszter válaszában tájékoztatott, hogy az NMr. 9. § (5) bekezdése alapján, ha az elsőfokú egészségügyi szerv az alkalmassági vizsgálat során a közúti járművezető-jelölt, illetve közúti járművezető alkalmatlanságát, illetve alkalmasságát feltételekkel vagy korlátozásokkal állapítja meg, úgy arról a 2. melléklet szerinti adattartalmú véleményt kiállítja. A vélemény a másodfokú alkalmassági vizsgálatnak a 11. § (1) bekezdése szerinti szervnél történő kezdeményezése céljából vagy a járművezetésre jogosító okmány kiadásának kezdeményezése alkalmával használható fel. Amennyiben a közúti járművezetői egészségi alkalmassági vizsgálaton megjelent személy nem ért egyet az orvos által kiállított véleménnyel, lehetőségében áll a véleményt kiadó orvostól a helyszínen tájékoztatást kérni arról, hogy ebben az esetben mit tehet. Az első fokon eljáró egészségügyi szerv alkalmassági vizsgálatot végez, és véleményt állít ki az NMr. szerinti rendben, amely tevékenység a hatósági eljárás rendszerébe nehezen illeszthető, mert *az egy előzetesen elvégzett, ráadásul felülvizsgálati lehetőséget is biztosító szakértői vizsgálat.* A Ket. szerint a jogorvoslati jogról való tájékoztatást a határozatban kell feltüntetni, az alkalmassági vizsgálatra ez a kötelezettség a Miniszter álláspontja szerint nem vonatkoztatható, erre tekintettel válaszában jelezte, hogy *megvizsgálja annak lehetőségét, hogy az NMr. kiegészüljön egy, a felülvizsgálati lehetőségről szóló tájékoztatási kötelezettség előírásával, amely a vizsgálatot végző orvost terhelné.*

A vizsgálat megállapításai

I. A hatáskör tekintetében

A feladat- és hatáskörömet, valamint ennek ellátásához szükséges vizsgálati jogosultságaimat az Ajbt. határozza meg, amelynek 2. § (2) bekezdése szerint az alapvető jogok biztosja javaslatot tehet az alapvető jogokat érintő jogszabályok módosítására, megalkotására, illetve nemzetközi szerződés kötelező hatályának elismerésére.

Az Ajbt. 18. § (1) bekezdésének a) pontja szerint az alapvető jogok biztosához bárki fordulhat, ha megítélése szerint közigazgatási szerv tevékenysége vagy mulasztása a beadványt tevő személy alapvető jogát sérti vagy annak közvetlen veszélyével jár (visszásság), feltéve, hogy a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségeket – ide nem értve a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát – már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Az alapvető jogok biztosja eljárása során vizsgálja, hogy akár a hatósági jogalkalmazás, akár az annak alapjául szolgáló jogszabály alapjoggal összefüggő visszásságot eredményez-e. Az ombudsmani gyakorlat eddig is világossá tette, hogy a biztos számára egy adott jogi szabályozás alapjogi aspektusú vizsgálatára, valamint a jogszabály hiányosságával, tartalmi hibáival, avagy a hatósági jogalkalmazással összefüggő intézkedések megfogalmazására a törvény lehetőséget teremt. A preventív alapjogvédelemre hangsúlyt helyező ombudsmani gyakorlat alapján a biztos mandátuma keretei között marad akkor, ha az alapjogi aspektusú vizsgálatához nélkülözhetetlen módon, éppen a konkrét alapjogsérelmek és ezen alapuló panaszok hatékony megelőzése érdekében áttekinti a releváns jogi szabályozást.

Az Ajbt. 37. § szerint, ha az alapvető jogok biztosja álláspontja szerint a visszásság valamely jogszabály felesleges, nem egyértelmű vagy nem megfelelő rendelkezésére, illetve az adott kérdés jogi szabályozásának hiányára vagy hiányosságára vezethető vissza, a visszásság

jövőbeni elkerülése érdekében javasolhatja a jogalkotásra jogosult szervnél jogszabály módosítását, hatályon kívül helyezését vagy kiadását, illetve a jogszabály előkészítőjénél jogszabály előkészítését.

II. A vizsgált alapjogok és elvek tekintetében

Az alapvető jogok biztosa egy adott társadalmi probléma mögött álló összefüggés-rendszer feltárása során *autonóm, objektív módon, kizárólag alapjogi érvek* felsorakoztatásával és összevetésével tesz eleget az Alaptörvényben kapott mandátumának. Álláspontom szerint az ombudsman akkor jár el helyesen, ha következetesen, zsinórmértékként támaszkodik az Alkotmánybíróság alapvető jogállami garanciákkal és az alapjogok tartalmával kapcsolatos elvi megállapításaira, valamint az egyes alapjogi tesztekre.

Az Alkotmánybíróság a 22/2012. (V. 11.) AB határozatában arra mutatott rá, hogy „az előző Alkotmány és az Alaptörvény egyes rendelkezései tartalmi egyezősége esetén éppen nem a korábbi alkotmánybírósági döntésben megjelenő jogelvek átvételét, hanem azok figyelmen kívül hagyását kell indokolni”. Ugyanakkor a testület a 13/2013. (VI. 17.) AB határozatának indokolása során azt emelte ki, hogy az adott határozatban vizsgált törvényi rendelkezések esetében már az Alaptörvény negyedik módosítása alapján jár el a korábbi alkotmánybírósági határozatokban foglaltak felhasználhatóságát illetően. A testület ennek kapcsán elvi élel mondta ki azt, hogy „az Alkotmánybíróság a hatályát veszített alkotmánybírósági határozat forrásként megjelölésével, a lényegi, az adott ügyben felmerülő alkotmányossági kérdés eldöntéséhez szükséges mértékű és terjedelmű tartalmi vagy szövegszerű megjelenítéssel hivatkozhatja vagy idézheti a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket. Az indokolásnak és alkotmányjogi forrásainak ugyanis a demokratikus jogállamban mindenki számára megismerhetőnek, ellenőrizhetőnek kell lennie, a jogbiztonság igénye az, hogy a döntési megfontolások átláthatóak, követhetőek legyenek. A nyilvános érvelés a döntés indoklásának létalapja. A korábbi határozatokban kifejtett érvek felhasználhatóságát az Alkotmánybíróság mindig esetről esetre, a konkrét ügy kontextusában vizsgálja.”

Az Alkotmánybíróság szerint a *tisztességes eljárás követelménye* olyan minőség, melyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet megítélni [6/1998. (III. 11.) AB határozat]. A tisztességes eljárás követelménye a hatósági ügyek intézése során túlmutat az eljárás legalitásán. Az Alaptörvény XXIV. cikkének érvényesüléséhez nem elegendő, ha a hatóságok betartják az ügy elintézésére irányadó anyagi és eljárási jogszabályokat, hanem szükséges az is, hogy *mind az egyedi ügyintézés, mind az arra irányadó jogszabályok segítsék az ügyféli jogok érvényesülését*. Álláspontom szerint a jogállamiság és az abból fakadó tisztességes eljárás követelményének nem csak a szabályozási szinten, hanem a jogalkalmazó szervek mindennapi gyakorlatában is folyamatosan érvényesülnie kell.

Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint a *jogorvoslathoz való jog*, mint alkotmányos alapjog immanens tartalma az érdemi határozatok tekintetében, a más szervhez vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetősége. A jogorvoslathoz való jog tényleges érvényesüléséhez a „jogorvoslás” lehetősége, vagyis az is szükséges, hogy a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát. A jogorvoslathoz való jognak az Alaptörvényben való garantálása a rendes jogorvoslatra vonatkozik. *A jogorvoslathoz való alapvető jog lényeges tartalma kiterjed a jogorvoslati lehetőségről vagy annak hiányáról való tájékoztatásra is. A tájékoztatási kötelezettséget az egyes eljárási kódexek is kiemelik, mintegy hangsúlyozva, hogy a jogorvoslatról való tájékoztatás nem múlhat az egyes hatóságok mérlegelésén, belátásán.*

III. Az ügy érdeme tekintetében

1. Egészségi alkalmassági vizsgálat eredményének indokolása kérdésében

Az NMr. 9. § (1) bekezdése szerint az egészségi alkalmassági vizsgálatot első fokon végző szerv az *előzetes alkalmassági vizsgálat eredményét*, az időszakos, illetve az esetleges soron kívüli vizsgálat

időpontját írásban közli a vizsgált személlyel. A vizsgálatról a (2) bekezdés alapján – az (5) bekezdéssel összhangban – az NMr. 2. számú mellékletében előírt tartalmú véleményt állítja ki. A másodfokú alkalmassági vizsgálat kezdeményezése céljából ez a vélemény használható fel. A 2. számú melléklet 6. pontja szerint az egészségi alkalmassági véleményben az „alkalmatlan”, „alkalmas” vagy „alkalmas feltételekkel, korlátozással” kifejezések használatával kell feltüntetni az alkalmassági vizsgálat eredményét. Az eredmény részletezése tekintetében a 9. § (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ha az elsőfokú egészségügyi szerv az alkalmassági vizsgálat során a közúti járművezető alkalmasságát feltételekkel vagy korlátozásokkal állapítja meg, a véleményre a külön jogszabályban meghatározott kód alkalmazásával jegyzi be a feltételeket, korlátozásokat. A kártya formátumú vezetői engedélybe bejegyezhető kódokat a Korm.rendelet 8. számú melléklete tartalmazza. A járművezetőre vonatkozó korlátozások (pl. 67. kód „Autópályán a vezetés nem engedélyezett”) és feltételek (pl.: 111. kód „Kétoldali visszapillantó tükör kötelező”) tekintetében a korlátozás jellege és a feltétel tárgya megjelölésén túl az annak alapjául szolgáló indokok nem képezik a kódrendszer részét, így mivel a vélemény csak a kódokat tartalmazza, a korlátozás vagy feltétel elrendelésének indoka a véleményből nem ismerhető meg. Mindezek alapján az írásbeli egészségi alkalmassági vélemény a vizsgált személy által érthető indokolást nem tartalmaz, mivel korlátozással vagy feltételekkel való alkalmasság esetén a feltüntetett kód arra nem tér ki, alkalmatlanság esetén pedig csak ennek ténye kerül rögzítésre.

Az elsőfokú alkalmassági vizsgálat alapján kiállított véleményt alátámasztó indokok megismerhetőségét illetően – mint minden egészségügyi ellátásra, így a közúti járművezetők alkalmassági vizsgálatára is kiterjedően – az Eütv. 13. §-a rögzíti az egyéniesített teljes körű tájékoztatáshoz való jogot, valamint a kérdezés és megismerés lehetőségét. Az adatkezelés tekintetében az Eüak. 7. § (3) bekezdése alapján az érintett jogosult tájékoztatást kapni a gyógykezeléssel összefüggésben történő adatkezelésről, a rá vonatkozó egészségügyi és személyazonosító adatokat megismerheti, az egészségügyi dokumentációba betekinthet, valamint azokról – saját költségére – másolatot kaphat.

A közúti járművezetők elsőfokú alkalmassági vizsgálatáról kialakított vélemény esetében az egészségügyi adatokról való tájékozódás és azok megismerhetőségére vonatkozó általános szabályok érvényesek. Vagyis az Eütv. 13. §-a és az Eüak. 7. § (3) bekezdése alapján a közúti járművezetők elsőfokú alkalmassági vizsgálatról kiállított vélemény indokolásának megismerhetősége az első fokú vélemény kiállításának folyamata során biztosított, ezért a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog érvényesülése tekintetében alapjogi visszásságot nem állapítottam meg.

2. Az első fokú orvosi megállapítás felülvéleményeztetési lehetősége kérdésében

Az első fokú orvosi megállapítás felülvéleményezését az NMr. 15. § (1) bekezdése szerint a vélemény kézhezvételétől számított 15 napon belül az első fokon eljáró szervnél lehet írásban kérni. A felülvéleményezés lehetőségéről történő tájékoztatási kötelezettséget, illetve ennek formáját az NMr. rendelkezései nem tartalmazzák.

A Miniszter megkeresésemre adott válaszában hangsúlyozta, hogy az első fokon eljáró egészségügyi szerv által kiállított vélemény és annak felülvizsgálata a hatósági eljárás általános rendszerébe nehezen illeszthető, mivel egy előzetesen elvégzett, felülvizsgálati lehetőséget is biztosító szakértői vizsgálat. Ezen jellege folytán a Ket. 72. § (1) da) pontjában előírt rendelkezések – amelyek szerint a határozatnak tartalmaznia kell a hatóság döntését, továbbá a jogorvoslat lehetőségéről, benyújtásának helyéről és határidejéről, valamint a jogorvoslati eljárásról, bírósági felülvizsgálat esetén a tárgyalás tartása iránti kérelem lehetőségéről való tájékoztatást – a véleményre nem vonatkoztathatóak.

Ezek alapján – amint az a Miniszter válaszából is kitűnt – a közúti járművezetők alkalmassági vizsgálatáról kiállított véleménnyel szembeni jogorvoslat lehetőségéről való tájékoztatásra a véleményt kiállító orvos sem a Ket., sem az NMr. alapján nem kötelezett, a jogorvoslatról való tájékoztatás az ő mérlegelésén, belátásán múlik.

Megállapítom tehát, hogy a jogi szabályozás hiányossága a jogorvoslatihoz való joggal összefüggő alapjogi visszásságot eredményez.

A feltárt alapjogi visszásság jogalkotás útján megszüntethető, az NMr. új, a jogorvoslatra vonatkozó tájékoztatási kötelezettségre vonatkozó rendelkezéssel történő kiegészítése szükséges, azaz a felmerült aggály a tájékoztatási kötelezettség és annak formája előírásával, valamint a kötelezettségnek a vizsgálatot végző orvosra való telepítésével orvosolható.

Intézkedésem

A jelentésben feltárt alapvető joggal összefüggő visszásság orvoslása érdekében az Ajb. 37. § alapján felkérem az emberi erőforrások miniszterét, fontolja meg az NMr. olyan tartalmú módosítását, amely előírja a közúti járművezetők alkalmassági vizsgálatáról kiállított első fokú véleménnyel szembeni felülvizsgálat lehetőségéről való tájékoztatási kötelezettséget, valamint meghatározza a vizsgálatot végző orvos e kötelezettsége teljesítésének formáját.

Budapest, 2017. augusztus 21.

Székely László

